

suisilla virnistelijöillä on yhteensä.

Jim itse sanoi minulle tässä eräänä päivänä: "Mary, minä en rakastaisi sinua läheskään niin paljoa, jos et sinä niin uskollisesti seisoi lakkolaisten puolesta loppuun asti. Mutta, Mary, sittenkin minä olen vain mies. Minä kaipaan sinua jokainen hetki elämässäni."

Sen sanon, että on todellakin suuremμοista olla rakastunut ja varsinkin sellaiseen mieheen kuin on Jim. Mutta tietysti silloin kun nainen on rakastunut, pitää hän rakastamansa miehen kaikkista miehistä parhaimpana. Yksinpä tuo ranskalainen ompelijakin pitää sulhasensa kaikkista miehistä jaloimpana, vaikka tämä mies kurttiseeraa kaikkien tyttöjen kanssa aivan hänen nännsä alla.

Mutta minä en ole vähääkään mustasukkainen Jimistä, en näe siinä mitään järjellistä. Minä olen sitä mieltä, että kun kerran ihmiset tulevat toisistaan mustasukkaisiksi, niin silloin on heidän parasta erota, sillä mitä hyödyttää yhdessä eläminen sitten enään kun kerran luottamus toisiinsa on hävinnyt?

Jestas! Enpä todellakaan tiedä kuinka paljon olen Jimiin pikiintynyt ennekun löydän itseni kirjottamassa yksinomaan hänestä. Minun piti kirjottaa muutama rivi siitä vierailustani sen "leidisten" yhdistyksen luona tänä iltana, se on mainitsemisen arvoisen. He kutsuvat itseään "Kotkan sisariksi". Minä mieluummin nimittäisin heidät papukaijoiksi. Todellakin täytyy nauraa heidän hommiilleen, nämä vanhanpuoleiset lihavat naiset puettuna ikäänkuin olisivat olleet pukutansseihin matkalla. Ja niin vakavalta kannalta kun he tämän hupsittelunsa näyttävät ottavan. Se lihava johtajainainen puettuna kelmikkaaseen punaseen lakkiin ja siivenmuotoinen leveä nauha olallaan käyttäytyi kuin olisi hän ollut itse Vnäjän keisari. Minusta näytti kuin heidän yhdistyksessään olisi paljon enemmän hassunkurisia alasereemonioita kuin järkeä. Tapasin heitä puolen tusinaa leipuripuodissa kukin vieden kantamuksen leivoksia kokoukseensa, mutta ei heillä kellään ollut edes senttiä antaa lakkolaisille.

Tammikuun 19 p. — Olen todellakin väsynyt. Eikä se ole ihmekään kun on elänyt kahdeksan viikkoa tätä lakkoelämää, kuten me tytöt olemme pakotetut elämään. Mutta yhtäkaikki silloin kun on jotain työtä tehtävänä en tunne itseäni lainkaan väsyneeksi: väsymys tulee aina vasta silloin kun paneudun levolle kapealle vuoteelleni. Silloin aina tuntuu kuin voisin maata tässä aina.

Lakon alussa ensimmäisten parin viikon aikana oli mieleni kiintynyt vaan toverieni kohtaloon ja kärsimyksiin, enkä ollenkaan ajatellut omaa terveystäni. Ja mitenkä minä sitä olisinkaan voinut muistaa? Sitten jouduin riitaan Jimin ja kotiväen kanssa ja minulla oli entistäänkin vähemmän

aikaa kiinnittää huomiotani omaan persoonaani. Se ympäristö mihin jouduin ei suinkaan ole ollut terveydelteni eduksi, eikä se viikko jonka vietin vankilassa. Ja nyt minä tunnen itseni melkein rikolliseksi sen johdosta, että tällaisena murtuneena naisen jäännöksenä tarjoan itseni Jimille taakaksi.

Ja minä en ole ainoa, jonka terveys on tämän lakon aikana murtunut. Kertovat että Elizabeth on vuoteenomana ja että Leonora on sen näköinen kuin olisi hänellä jo toinen jalka haudassa, ja Heleene — en todellakaan käsitä miten se tyttö voi elää ensinkään; hän ei syö mitään päiväkausiiin, sillä hän on niin kovin hermostunut, että vatsansa ei ota enään vastaan mitään ruokaa.

Mutta sittenkin minusta tuntuu kuin me kaikki yhä edelleenkin pysyisimme muassa loppuun asti — työsesonki on parhaillaan ja pukutilaukset täytyy tulla täytetyksi. Ja tehtailijat koettavat käyttää vaikka mitä keinoja. Heleena näytti minulle ilmoitusta eräässä sanomalehdessä tänä aamuna. Triangle puserotehtaanseen halutaan puserojen neulojia ja luvataan viidestätoista kahteenkymmeneen dollariin viikolta palkkaa, vapaa päivällinen ja tanssia päivällistunnilla.

Ei ole ihmekään, että he yrittävät saada työntekijöitä vaikka millä keinoin. On jo neljäs kuukausi kulumassa kun tehdas on ollut seisomassa. Tapasin joutkon lakkolaisia tänään ja he eivät näyttäneet olevan läheskään niin hermostuneita kuin työnantajat ovat, lukuunottamatta sitä, että kasvoinsa ovat käyneet laihoiksi ja vaatteensa risaisiksi, että he tuskin uskaltavat mennä mihinkään tavallisten ihmisten asuinpaikkoihin. Minä luulen, että sillä tavalla niitä "tramppeja" syntyy — mies menettää työpaikkansa ja sitten kulkee paikasta toiseen työtä etsien kunnes vaatteensa kuluvat repaleiksi ja silloin täytyy hänen luopua kaikista entisistä seurapiireistään ja olinpaikoistaan, sillä jokainen katselee häntä epäluuloisesti.

Tapasin Johnin. Hän on sairastanut kuumetta neljä viikkoa. Hän sairastui hommatessaan union hyväksi kaksikymmentä neljää tuntia vuorokaudessa. Hän ryhtyi toimeen kohta ensipäivänä ja pysyi sitten työssään tuossa pienessä huono-ilmaisessa toimistossa: ei voinut syödä mitään ja työn ja huolten painamana hän murtui ja vihdoin vietiin kantamalla pois union toimistosta.

Jumala häntä siunatkoon. Hän on yksi niistä nimettömistä, maineettomista sankareista jotka eivät tee työtä kunniaa saavuttaakseen, vaan tekevät sitä ihmiskunnan hyväksi. Kun katsoin hänen kasvoihinsa ja syväle painuneisiin silmiinsä tunsin itseni kiitolliseksi siitä, että minulla on ollut onni tulla tuntemaan tämä mies. Minä olen varma siitä, että maailma on hiukan verran parempi sen johdosta, että hän on elänyt tässä maailmassa.

Juuri kun olin puhuttelemassa

Johnia, niin kuka muu kuin Sämi tuli luoksemme, hän joka oli työssä Lefcovichillä. Sämi on yhä vieläkin lakossa ja vaimonsa on työssä elättäen perhettä. Sämi oli kokolailla hämillään siitä meille kertotessaan. Mutta en näe miksi hänen pitäisi sitä hävetä. Minä ainakin joka aika olisin valmis menemään työhön mieluummin kuin että antaisin Jimin mennä lakonrikkuriksi.

On todella masentavaa mennä lakkolaisten kokouksiin nykyään. Ne muutamat tytöt, jotka vielä ovat lakossa, kuleksivat kuin ek-syneet lampaat. Jotkut heistä näyttävät alistuneen kohtaloonsa välinpitämättöminä, toiset kärsimyksistä tyrmistyneinä täyttävät velvollisuutensa automaattisesti. Jumalani, mikä kaubea veretön murhenäytelmä tämä meidän lakkomme on. Niin todellakin, veretön se on. Sillä meidän työssä ei ole enään tippaakaan verta jälellä. En voi nähdä muuta kuin ikävän puolen asioissa tänään. Se taitaa johtua siitä, että Jimi ei ole käynyt täällä tänään.

Niin kummalliselta kuin se tuntuneekin huolimatta kaikista erilaisista mielenvirtauksistani, niin en ole vielä ketkeäkään katunut sitä että yhdyin tähän lakoon. Viime vuosien aikana on asema käynyt vuosivuodelta kurjemmaksi. Palkat ovat alentuneet ja elintarpeiden hinnat kohonneet. Suuri joukko niistä ihmisistä, joita olen tavannut tämän lakon aikana ja tutustunut heihin, ovat menettäneet lähes puolet perheestään suoranaisesti nälkäkuoleman kautta. Yksinpä armeliaisuuslaitosten raportit osottavat, että asema on vuosivuodelta käynyt kurjemmaksi ja että köyhien asema tänä vuonna on kurjempi kuin koskaan ennen. On jo aika, että edes jokukaan panee vastalauseen tällaisia olosuhteita vastaan, ja olen iloinen siitä, että meillä työillä on ollut niin paljon luonteenujuutta, että olemme voineet sen tehdä vaikka monen meistä täytyy se elämämme hinnalla maksaa. Olen valmis antamaan oman henkeni.

(Jatk.)

Huom!
New York'in Suom. Naisten
OSUUSKOTI
ja palkanvälttymistö:
 • 241 Lenox ave, 122 st.
 • Telef. 813 Morning side.

Hannan s. s. osaston ompeluseuran kokoukset pidetään jokaisen viikon torstaina kello 8 j. p. p. (Huom.! Kahvia saatavana joka kokouksen loputtua.)

LOS ANGELESIN S. S. O. Ompeluseuran kokoukset pidetään joka toinen ja neljäs torstai kuussa Labor Tempelillä, neljäs lattia, klo 8 illalla. Kaikki tervetulleita!

Stockettin, Mont., s. s. osaston ompeluseuran kokouksia pidetään osaston talolla Ahjolassa, joka torstai kello 2 j.p.p. Osote on 315-10th St., Hoquiam, Wash.

Hoquiamin s. s. osaston ompeluseuran kokoukset pidetään osaston talolla Ahjolassa, joka torstai kello 2 j.p.p. Osote on 315-10th St., Hoquiam, Wash.

Jokaiselle suomalaiselle lapselle Lasten Kevät 1916

Sellaista lahjaa kuin on Lasten Kevät 1916, ei kukaan lapseltaan kiellä, jolla vaan on tilaisuus se ostaa. Se sisältää kauniita ja o-pettavia kertomuksia, ja runoja sopivien kuvien kanssa, lasten näytelmiä, lasten leikkejä, vuoro-keskusteluja, kuvia lasten pyhäkoulusta ja ihanneliitoista y. m. Kauniista ja sattuvasta kansikuvasta aina loppuvignettiin asti tulee tämä julkaisu varmaan miellyttämään sekä lapsia, että aikuisia.

Tilatkaa sitä tukuttain myytäväksi

Lasten Kevät 1916 varmasti tekee kauppansa kaikkialla. Asiamiehille myönnetään 20%. Lähettäkää tilauksenne viivyttämättä, sillä Lasten Kevät 1916 ilmestyy huhtikuun alkupäivinä, eikä siitä oteta suurta painosta varastoon yli siihen mennessä lähetettyjen tilausten.

Toimikaa ripeään

Älkää jättäkö tilaustenne tekoa viime hetkeen, vaan tilatkaa heti, tai kuitenkin ilmotakaa konttooriin kuinka monta kappaletta haluatte, että tiedämme sen mukaan määrätä painoksen suuruuden. Lasten Kevät, kuten ennenkin maksaa vain 15 senttiä kappaletta. Sisältöä siihen tulee sama määrä kuin oli Lasten Joulussa 1915. Siis moninkerroin arvokkaampi kuin sitä edelliset lasten julkaisut ovat olleet ja kuitenkin on hinta entisellään.

Tilauksenne voitte tehdä alla olevalla listalla:

Toveritar, Box 99,
 Astoria, Ore.
 Allekirjoittanut tilaa
 kappaletta Lasten Kevättä 1916.

Rahaa seuraa mukana \$.....

Nimi

Osote

Astorian s. s. osaston ompeluseuran kokoukset pidetään osaston talolla joka torstai ilta kello 8. Osote 262 Taylor ave.

KENKIA

• jotka tyydyttävät kaikkia.
 • Jos haluatte sopivia, kestäviä ja samalla aistikkaita kenkiä, tulkaa katsomaan meidän jälkinevarustamme. Me voimme tyydyttää teitä.

Bee Hive
